Beretning, Gistrup Beboerforening 12. marts 2026

Som formand for Gistrup Beboerforening er det mit privilegium at aflægge beretning for året, der er gået.

Det er femte gang, at jeg holder beretningen som formand, og hvor jeg de tidligere år har haft en oplevelse af, at formandens beretning også var hele bestyrelsens beretning, så er det i år for alvor formandens beretning.

Baggrunden for, at jeg siger det, er, at vi på sidste års lettere tumultariske generalforsamling - på fuldt demokratisk vis - fik valgt to nye medlemmer ind i bestyrelsen, som repræsenterer sommerhusejerne.

Og at vi siden da ikke har været enige om ret meget i bestyrelsen. I hvert fald ikke, når det handler om Lundby Bakker.

Det, I hører nu, er derfor formandens beretning. Der kan være andre perspektiver, og de må komme til orde bagefter.

Jeg vil gerne nævne, at alle i bestyrelsen har haft lejlighed til at læse min beretning på forhånd, så de ikke skulle komme uforberedte i dag.

Det skal heller ikke være nogen hemmelighed, at det ukonstruktive samarbejde i bestyrelsen og de mange spildte ressourcer, det har kostet, er den altovervejende grund til, at Helene, Signe, Inge og jeg har valgt ikke at fortsætte.

Nå, tilbage til årets gang.

Det begyndte med den lettere stormfulde generalforsamling 11. marts 2025.
Normalt plejer vi at være en håndfuld til stede på generalforsamlingen plus eventuelle pårørende og venner til den person, der skal kåres som årets Gistrup Borger.

Sidste år var det anderledes. Der mødte 15-20 deltagere op, som alle har interesser i sommerhusområdet i Lundby Bakker.

Med sig havde de en særlig dagsorden.

Formålet med fremmødet var åbenlyst at demonstrere utilfredshed med det høringssvar, som beboerforeningen havde indsendt året før i høringsprocessen omkring lokalplan for Lundby Bakker - og hvor beboerforeningen havde argumenteret for begrænsninger på udbygningen i skoven blandt andet af hensyn til drikkevandet.

Drikkevand er jo et ret varmt emne lige nu. Også her i valgkampen. I Aalborg Kommune drikker vi noget af det mest nitratforurenede vand i Danmark.

Straks fra generalforsamlingens start blev der stillet kritiske spørgsmål, der skulle problematisere generalforsamlingen.

Der blev spurgt til dirigentens rolle - og der blev spurgt ind til medlemstal, og om man skulle kunne dokumentere, at man var medlem - i forhold til eventuelle afstemninger.

Der var også antydninger af et personligt angreb på formanden. Altså mig.
Jeg tager det som et tegn på, at man ville stresse mig i situationen.

På generalforsamlingen blev der stillet mange kritiske spørgsmål til bestyrelsen og formanden.

Der blev henvist til en klage til planklagenævnet.

Det viste sig senere, at den var på mange hundrede sider, hvor sommerhusejere med advokatbistand - ud over så meget andet - også klagede over beboerforeningens samarbejde med kommunen.

Som en fremstrakt hånd - og som et udtryk for, at jeg mener, at man skal kunne være uenige om emner og samtidig behandle hinanden respektfuldt og ordentligt - så tilbød jeg, at vi kunne mødes til et afklarende møde for at lytte til hinandens synspunkter.

Dette møde blev så holdt en lille måned efter generalforsamlingen.

Mødet blev ikke en udveksling af synspunkter. Det mindede mere om en afhøring af mig.

Sommerhusfolket havde søgt aktindsigt i beboerforeningens korrespondance med Aalborg Kommune, og aktindsigts-papirerne var blevet delt vidt og bredt i sommerhusområdet.

Mens de sad og kiggede i aktindsigtspapirerne, blev jeg udspurgt om, hvorfor jeg havde gjort det ene og det andet.

Det var en ualmindelig rystende oplevelse.

Hvis jeg havde tænkt mig om, skulle jeg bare have forladt lokalet.
Jeg burde ikke have fundet mig i den lynchstemning, der var. Men jeg blev til den bitre ende.

Jeg tror ikke, at nogen ændrede holdning på dét møde.
Jeg tror heller ikke, at de havde et reelt ønske om det.
Og jeg mener stadigvæk, at vi burde kunne være uenige på en ordentlig måde.

For der er - og vil nok altid være - forskellige interesser i skoven omkring Gistrup.

Senere fandt jeg via en aktindsigt ud af, at der faktisk var faldet afgørelse i sagen i planklagenævnet en uge før vores møde med sommerhusejerne.

Mødet med sommerhusejerne blev holdt 10. april. En uge inden - altså 3. april - var afgørelsen kommet.

Og den konkluderer utvetydigt, at der ikke var en finger at sætte på den måde, som beboerforeningen har ageret på.

Beboerforeningen er i sin fulde ret til at ytre synspunkter, og det er så kommunens ansvar at sørge for, at de mange synspunkter i en sådan proces bliver afvejet sagligt og fornuftigt.

Sagen var altså, at jeg på mødet blev kritiseret på baggrund af en grundløs klage, som var afgjort en uge forinden.

Og med den tætte videndeling, der ellers kendetegner sommerhusejerne, er det svært for mig at tro, at der ikke var nogen i lokalet, der vidste, at den afgørelse var faldet - og at de personlige angreb var helt grundløse.

Presset fortsatte frem mod den politiske beslutning om lokalplanen - og dermed også på mig.

Det gjorde det på flere måder:

1) For det første: Sommerhusejerne fik flertal i Gistrup Samråd:
4 ud af samrådets 7 medlemmer er nu sommerhusejere - eller personer med kobling til sommerhusmiljøet i Lundby Bakker
Det har selvfølgelig påvirket min mulighed for at ytre mig kritisk om lokalplanen for sommerhusområdet i samrådet - uden at blive lukket ned.
Og faktisk er samrådets referater flere gange blevet redigeret på en måde, så uenighed på møderne ikke kunne komme frem.

2) For det andet: Stækket på skovvandringen
Kommunen indkaldte til en skovvandring med stadsarkitekten. Den fandt sted i april - 14 dage efter mødet med sommerhusejerne.
Her blev der holdt godt øje med, hvad jeg foretog mig, og hvem jeg snakkede med, så jeg afholdt mig fra at komme med de perspektiver, der tager hensyn til den sårbare natur, de rekreative hensyn og de vitale drikkevandsinteresser i Lundby Bakker.
Det ville have været synspunkter, der kunne nuancere de ensidige holdninger, de mange sommerhusejere stod for.

3) For det tredje: Splittet bestyrelse i beboerforening
Sidst - og vigtigst af alt - havde vi jo på generalforsamlingen i beboerforeningen fået en bestyrelse bestående af 6 personer. Nemlig de fire personer, som stod bag beboerforeningens første høringssvar - med stærke synspunkter om nødvendigheden af at begrænse presset på skoven og byggeri af store sommerhuse, der kunne invitere til helårsbeboelse.
Og så de to personer, som repræsenterede sommerhusejernes frihed som grundejer.
Det siger sig selv, at vi ikke kunne blive enige om ret meget.

Selve konflikten (“krigen”) fra generalforsamlingen blev så overført til bestyrelsen og varede, indtil der skulle afgives et nyt høringssvar til et nyt lokalplan-forslag lige efter sommerferien.

I Gistrup Beboerforening kunne vi selvsagt ikke blive enige om et fælles høringssvar. Efter flere møder med hele bestyrelsen endte det med, at vi fire længstsiddende sendte vores eget høringssvar. Men lige lidt hjalp det.

Lige før jul vedtog byrådet lokalplanen - med videre rammer for bebyggelse.

Nu er det tilladt at bygge et sommerhus på 150 m² +50 m² udhus - og det er ovenikøbet tilladt at bygge kælder. I princippet kan det give et hus på 300 m².
Det er godt nok et stort sommerhus.

Og med knaphed på byggegrunde i Gistrup og med den tætte beliggenhed på supersygehus kan det langt fra udelukkes, at familier vælger at bygge sommerhus i Lundby Bakker med henblik på at bo der hele året.

I bestyrelsen har vi talt med mange, der synes, det er kritisabelt.

Og så skal man bestemt heller ikke glemme, at Lundby Bakker ligger i et område med drikkevandsinteresser.

Vi lever i en tid, hvor drikkevand til stadighed bliver en knap ressource. Allerede nu bruger Aalborg Kommune mange penge på at rense vores drikkevand for nitrat.
Drikkevandsressourcer er mere end nogensinde før et varmt emne.

Beboerforeningens flertal har også påpeget mange andre bekymringspunkter i det høringssvar, vi sendte ind. Blandt andet bekymring for dyreliv - og at den rekreative værdi måske går tabt, hvis området udvikler sig mere til et de facto helårsområde, end det allerede er.

Flere sommerhusgrunde ligger tæt på fredsskov, skovbyggelinjer - og ligger på eller grænser op til paragraf 3-områder.

Og sådan kunne jeg blive ved.

Men selv en formandsberetning skal have en ende, og jeg vil så småt begynde at runde af.

Her vil jeg nævne, at året selvfølgelig også har budt på andre aktiviteter, som vi - skal det retfærdigvis siges - har været enige om i bestyrelsen, og hvor bestyrelsen har kunnet arbejde sammen.

Vi har deltaget i markedsdagen i Gistrup. Og vi var med til det traditionsrige “første søndag i advent”-arrangement.

Vi har også arbejdet ihærdigt med julebelysningen.

I år fik vi købt tre nye stjerner, som blev hængt op mellem skole og hal.
Præcis det sted, hvor de fleste Gistrup borgere - særligt børnene - kommer.
Vi har også fået råd til nye udtag ud ad Nøvlingvej.

Det vil sige, at vi nu har udtag i lysmasterne, så vi kan fortsætte julebelysningen helt ud til Sæderupvej.

Men én ting er udtag. Noget andet er selve julestjernerne. Det bliver en opgave for den nye bestyrelse at få samlet penge ind til julestjerner og beslag, og det ved jeg, at de allerede er godt i gang med, så stor cadeau for det.

Julebelysningen er blevet noget helt særligt for Gistrup, og det kan vi være stolte af. Men det er også blevet en af årets vigtige opgaver at få den sat op og taget ned.

Jeg ville gerne have været med til at videreføre det arbejde, men sådan bliver det ikke.

Nu hvor jeg runder min femte og sidste formandsberetning af og dermed giver ansvaret videre, så glæder jeg mig også over, at det er en god og sund beboerforening, som jeg siger farvel til.

Da jeg kom ind i bestyrelsen i 2020 og blev formand i 2021, var vi hårdt ramt af Corona. Der var problemer med økonomien, og julebelysningen blev opbevaret under lidt kaotiske forhold forskellige steder i Gistrup.

Vi har fået forbedret økonomien ved at øge medlemstallet, og det har vi gjort ved - ad flere omgange - at husstandsomdele flyers.

I forhold til julebelysningen har vi både søgt penge hos byens borgere og hos foreninger og næringsdrivende i byen. Vi har også søgt penge ved forskellige fonde, og samlet set har vi skaffet julebelysning til Gistrup for over 200.000 kroner.

Som nævnt er vi ikke færdige endnu.

Så det er en beboerforening i god gænge, som jeg nu siger farvel til.

Jeg vil takke bestyrelsen for året der er gået. Jeg vil særligt takke Helene, Signe og Inge, som også stopper som henholdsvis menige medlemmer og kasserer.
Vi har arbejdet sammen i bestyrelsen i flere år, og det har for mig været en stor fornøjelse at være fælles om at arbejde for byen.

Nu går vi fire ud af bestyrelsen, og vi er sikre på, at I - Jørgen og Jan - vil føre beboerforeningen videre på bedste vis sammen med en ny bestyrelse, som vi forhåbentligt får valgt på generalforsamlingen her om lidt.

Vi fire vil gerne hjælpe i en overgangsfase, så alle oplysninger bliver samlet - og så det bliver let at overtage.

Det er på tide at se fremad - og kigge på de mange udfordringer og sager, der venter for Gistrups bedste.

Med disse ord vil jeg slutte min beretning.